

Euroopan yhteisöjen komission 16.11.2000 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-423/00)**

(2001/C 28/35)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 6 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, ja
- 2) velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-407/00⁽²⁾ esitetyt; täytäntöönpanon määräaika päättyi 3.2.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin 15.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Paul Dieter Haug vastaan Magistrat der Stadt Wien**(Asia C-426/00)**

(2001/C 28/36)

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien on pyytänyt 15.11.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Paul Dieter Haug vastaan Magistrat der Stadt Wien seuraaviin kysymyksiin:

1. kysymys:

Pannaanko LMG:n 9 §:llä johdonmukaisesti täytäntöön 18.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan b alakohta?

2. kysymys:

Säännelläänkö 18.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tyhjentävästi lainvastaista elintarvikkeiden merkinnöistä vai onko mainittu säännös vähimmäisnormi, jonka soveltamisalaa voidaan laajentaa kansallisella lainsäädännöllä?

3. kysymys:

Onko 18.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että merkintöjä koskeva rajoitus (jollainen sisältyy myös LMG:n 9 §:n 1 momenttiin terveyteen liittyvien tietojen osalta) on sallittu vain silloin, kun kielto on ilmeisen välttämätön kuluttajien harhaanjohtamisen estämiseksi?

4. kysymys:

Voidaanko LMG:n 9 §:n 1 momentin tulkita olevan direktiivin kanssa yhteensoveltuva ja voidaanko siihen sisältyvää merkintämahdollisuuksien rajoitusta pitää sellaisena, että se vastaa 18.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa? Tämä olisi mahdollista, jos direktiivin 79/112/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ei edellytetä harhaanjohtamistarkoitusta, vaan se olisi toinen edellytys sille, ettei merkintä ole sallittu.

⁽¹⁾ EYVL 1979 L 33, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 20.11.2000 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne**(Asia C-427/00)**

(2001/C 28/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on oikeudellinen pääneuvonantaja Richard Wainwright ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.